

Előfizetési árak

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Fél " . . . 2 frt 50 kr.
Negyed " . . . 1 frt 25 kr.
Tanítóknak egy évre 3 frt — kr.

Hirdetések

a legutányosabban számítottak

B A J A

vegyes tartalmu hetilap

Szerkesztőség

hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Szent-Annátérta 28. szám.
Az előfizetési pénzek és hirdetési díjak Nánay Lajos könyvnyomdá-jába küldendők.

Megjelen minden vasárnap.

Egyes szám ára 8 kr.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Baja, 1885. november 8.

Mához egyhétre választatnak meg a bizottsági tagok, s mint előre jeleztük, a választás erős mozgalmakat, meglehetősen magas hullámokat fog idézni.

Természetesen tartjuk ezt, sőt bizonyos korlátokig ha kiterjed a mozgalom, azon csak örülni lehet, hisz ezen mozgalom jelzi azon szeretetet, jelzi azon meleg érdeklődést, melylyel a közönség minden tagja kell hogy viseltessek városunk jóléte iránt.

Két körülményt azonban már most nem lehet szó nélkül hagyni, s ezen két körülmény az eddigi mozgalomnak árnya, bizonyos mértékig szűgyene.

Egyik az, hogy bizonyos körökben politikai okokkal kor eskednek, a másik az, hogy ugyanazon körben kimondottot, nem kell tisztviselőt választani.

Már a multkor kimondottak, hogy a politikának ezen kizárólag községi érdeki választáshoz nincs köze, most is hangoztatjuk ezt, óva figyelmeztetünk minden választó polgárt, tgyen le a politikai melléktekintről, csupán egyetlen egyet, városunk javát tekintés, ezen várost, melynek meg kiválólag szüksége van oly tagokból álló bizottságra, mely egy vég-cél felé törekszik, s e cél a város szellemi és anyagi felviragztatása.

Ha már ilyen célzatu mozgalom határozottan e itélünk, kell hogy litakozó szót emeljünk azon irány képviselői ellen, kik azt hangoztatják, hogy tisztviselőt épen ne válasszunk.

A szegénység legeletansabb bizonyítéka ez.

A tisztviselő, ki tehetőségét, egészségét a közönség szolgálatának szentelte fel, vajlon oly egyén-e, ki nem méltó arra, hogy Baja város bizottságában helyet foglaljon?

Vajlon azon egyének, kik ily elveket vallának, megdöngölték-e, hogy hány

esetben, az élet viszontagságai közepette, épen a tisztviselő az, ki bajában segít, ki kész a nap bármely szakában a hozzáfutólónak, tehetségéhez mérten, segítségére lenni.

S vajlon azon iparos, kereskedő, mely oly elveket akar követni, mivel méltóbb arra, hogy a város közgyűlésében tagsági jogot nyerjen, szemben azon tisztviselővel, mely képzettség tekintetében sokkal felette áll, s kilhez, az ily elvű városi kandidatus-honatyja mindenkor tanácsért szokott fordulni?

Mire vezet az ily mozgalom, mit időznie elő az ily fajta igazgatás.

Megingatja a törvény által alkotott testület tagjai iránt tartozó köteles tiszteletet, labbal tiporná a különben sem hálaladatos pálya utolsó tekintélyét?

Az a tisztviselő, ki társadalmi állásánál fogva vezető szerepre van hivatalos. igen is jogosan aspirálhat a bizottsági tagságra, az a tisztviselő, melyben a független gondolkodást, a szabad akaratból kiinduló elhatározást, cselekvést kétségbe merik vonni, legalább is oly joggat aspirálhat ezen tagsági helyekre, mint azon ember, azon polgár, ki varással, katanácscsal, íterrel kezében dolgozik saját és családja fenntartásáért, mert ha ezen fizikai munka becsületes kenyérkereset, s ily foglalkozásu polgárok javára vannak a városnak egy a tisztviselő, ki testi munkásság mellett szellemi erejét is a városi jólét kivívására fordítja, nem csak javára, hanem diszére is válik a városnak,

Titakozunk tehát az ily tendenciáj mozgalom ellen, s különösen azon kifejezések ellen, melyek a democratia alapigazsága, a polgári egyenlőség ellen használatnak akkor, midőn az iparos magának akarja vindicálni a legdiszesebb címet, azt hogy ő a polgár, a társadalom többi tagjai rovására.

A szabad magyar hazában szabad polgárok vagyunk mindannyian, s az ki nem iparos, nem kereskedő, épen olyan polgár, mint a ki munkás kezével, verjezzel keresi meg becsületes uton kenyerét.

Baja város polgárai! a jók javát, foglalkozásra való tekintet nélkül választassuk a bizottságra.

Rossz szokások.

Igen sok embernek az a rossz szokása van, hogy felebarátjaikat mindig átvimálja. Ismerik mindenki hibáját, jobban, mint a magukét. „Oly dolgokat beszélhetek önnek erről és erről, hogy bántulni fog.”

Ez képezi a szokásos szólamódot, melyekkel a távolvókat szapulják és megfosztják minden tulajdonságától, mely jobb fényben tüntetné aó Előnyeitől megfosztják, gyöngéit pedig szembeszökőleg emelik ki. Nem bizon az olyak ban, kik legott e szavakkal kezdik: „Hallotta már azt a gyönyörű történetet?” . . . „Az mondják is-néről, hogy . . .” „Különös újságot mondok, de ne hogy tovább adja, mert még titokban kell maradnia.” Azért nem bizon ezekben, mert rendszeren a családok legitkosabb magándolgait ütök dobra, mert a magánéletet szöszölik utalan. Nem vagyunk biztosak abban, vajlon nem bívnak-e később tanul vagy pedig nem állítják-e, hogy tölünk hallották, ha gonosz nyelvk esetleg rágalmazási pörbe keveri őket. Ha újságolásuk szórjábja a helyes vagy bántul egyetlen szavát vetjük is oda, legott fölfogják és tovább viszik, mondván: „Ez meg az ugyanazt mondta”; ily módon pietyka-társat fog-nak, a kire hivatkozhatnak és ily módon gyakran bajba keveredünk, a nélkül,

hogy sejtjenék, honnét származók. Vannak emberek, kik megfogják kezüket vagy kabátunk gombját, megállítanak és mintéltnékről tudakozódnak. Ezt követik a politikai vélemények, oly nézetek kerülnek szöszögre, mikről tudni sem akarunk, de végig kell halgatnunk, mert hát az udvariasság szabályja követeli.

Ne adjatok fölvilágosítást az ily járdataposóknak, ezek csupa hirtahajzó, kik közlésre méltó hírek után járnak, a magánlag kockázatotott megjegyzéseket kézpénz gyanánt veszik, továbbadják és ha egyszer fölüncsipel, mosák kezüket és az illem szabályain túlhajtott szószátyárkodásukat a vigyázatlanul elejtett megjegyzések forrására vezetik vissza. Ők maguk mindig kijutnak a hinárból, ellenben mi, kik bizalmas pillanatban olyasmit mondunk nekik, mit nem szokás ismételni, bizalmunkért a legnagyobb kellemetlenséget aratjuk. — E mellett az ily embereknél az a legrosszabb, hogy nem egy-könnyen menekülhetünk tolokodásuk elől olyanok, mint a kullancs, mindenütt és minden alkalommal belénk kaspazkodnak. Akarva, nem akarva, helyt kell állnunk. Elkeltetésükre csupán egy mód van: módónlóbi durvaság.

Azok, kik a hallás és pietykálás mesterségét űzik, többnyire oly műveltenek, hogy az értelmes embereknek a legszűkebbesben tulajdonát se bírják. Ama szerencsések közé tartoznak, kik semmiből lettek valamivé és épp azért azt képezik, hogy magasban polezon állanak előbbi felebarátjaiknál és jogukban van, hogy mások hibáit és érsényit szöszölgék. Ezek üldözik leginkább azokat, kik nem tisztelik őket. Különösen pedig a nőknél van meg ez a rögeszme, hogy mindenki ügyeibe ártásák magukat, a legcsekélyebb dologgal is törődnek, legyen az bár valamely vetélytársad selyem

TÁRCZA.

Őszi káp.

Gályamadár szállt a torony-gombjára.

El-zetteként a letarolt határa.

Busulában néha-néha kelepel;

Tudatja, hogy hosszú — messze utra kel.

Szürölő szél kavarja az utcasort,

Szalmát, polyhat, szeméstrongot összehord,

Megrázza az ócska torony-ablakot,

Le-lezrakit belőle egy darabot.

Megvágja a fák lombját ugyancsak,

Hogy arról a levelek lebulannak, —

Ezeket meg egyró-másra felkapja

S csapja, viszi az iramló patakba.

Kirolan a deressedett mezőre,

Búj a cigány sátor alá előle —

S egy bűnteti meg ökelmét, a bator:

Fenekestől fordítja fel a sátor.

Szánt a béres keservesen, szél ellen,

Libeg-lobog gyolcsagtája szelében.

Viszi a szél az ostoros kalapját,

Fut utánna s elkerélt egy adót.

A tanyácska tárva-nyitva ajtája . . .

Pista bácsi! tegye be . . . mert majd ha a

Szél teszi be. . . Nem megmondtam, lássa kende?

Lececsapja, hogy bele a ház csakogy reug.

Gémes kút a tanya előtt, ostroma

Lóhátdolok hol emle, hol oda.

Köze-köze nyavalyásan csokorog; —

Bizony egyszer ketű török a horog.

Félni a szél a kaszok tetőjét,

Állnak rajtuk szalmaszék szertesét.

Kereplő zúg egyiknek a hegyében;

A kis Jancsi azt hallgatni meggy épen.

Örszögön hallag, meggy egy drótos tót,

Keszűgyében tartogatja a botot;

Mert utánna három kovasz iramlík,
Ugatók hat határba khalílik.

Szent-György felől harangszót ver át a szél,
Pista bácsi, ahogy hallja; csőt vé, —
Be is fordul a tanya egy nyomba,
Hogy megnézze azt a kalendarjombá, —

Csemer molnár vásznazza a vitorlát,
Szilaj a szél; attól fél, hogy veszélyt lát.
Most meg figyel . . . Órat út a faluban . . .
Zseblőrt néz . . . Nála is ép anyyi van!

Végre a szél lepedesül. — Melogén
Sát ki a nap, rózsát fest a fellegen . . .
Fenn az égen rózsafelhők, napmosoly . . .
Lenn a földön a természet haladok . . .

Ahogy nézek a vidéken szertesét,
Hallgatva a búz elmulás halk nesztét,
Ugy elfogja lelkeket a gondolat,
Hogy az idő felettünk is elhalad! —
— Jász-Ladány. —

Sávo János.

A Hölgyfutár.

Emlékezés a forradalom utáni irodalomra.

BALÁZS SÁNDORTÓL.

Igénytelen, kis alakú félven megjelenő szépirodalmi és társadalmi tartalmu napilap volt, melyet Kozma Vazul nyomdász, mint kiadó, Nagy Ignác, mint szerkesztő az 1850-ik év, már nem emlékszem egész biztonsággal melyik havában indítottak meg.

Rendkívül színtelen, ártatlan lap volt különösen eleinte — de nem is igen lehetett más. Nemcsak azért, mert a rendőri cenzura rendkívül szigorral járt el minden magyar lap és könyv irányában, hanem azért is, mert nem léteztek magyar írók. Ki bujdosott, ki börtönben sinlődött, ki

katonának volt besorozva. A legtöbbnek pedig még nevé megemliteni sem volt szabad, de nem is lett volna tanácsos, mert a rendőrség rögtön kérdőre fogta volna a szerkesztőt, hogy tudassa vele az illető rejtekezett. Mert a régibb magyar írók közül egyetlen sem létezett, ki inkább kevésbé, egy vagy más tekintetben ne kompromittált volna magát a forradalomban. S ezért mindnyájan üldözés tárgyai voltak.

Jókai bujdosott, Jósika mint száműzött külföldön élt, Kuthy Lajos, a szerencsétlen Kuthy Lajos pedig kétségbeesve nemzete és hazája jövődjéje fölött, de különben sem levén képes nélkülözéseket tűrni, hivatalt vállalt s ezzel nevé népszerűtlenné és gyűlöltté tette a nemzet előtt, ki sohasem tudta megbocsátani neki, hogy mint a nagy vértanúnak, gróf Bathányi Lajosnak volt titkára egyike volt a legelső magyar embereknek, kik az önkényes uralom szolgálatába léptek. Frankenburg Bécsben hivataloskodott és akkor éppen semmit sem irt vagy legalább nem bocsátott közre. Lauka Gusztáv volt az egyetlen a régibb írók közül, kinek nevével egy-egy víz beszély vagy humorisztikus vidéki levél alatt gyakrabban lehetett a Hölgyfutárban találkozni.

Maga a szerkesztő Nagy Ignác egy már testben lélekben megtört öreg ember volt, ki egy pár élezen, adomán és hiren kívül édes-keveset irt lapjába. Vajda János és Lévy József is, valamint Lisznyay Kálmán és Székely József is csak később mertek a nyilvánosság terén mutatkozni.

A Hölgyfutárba tehát az egy Lauka Gusztávon kívül többnyire csak ismeretlen nevű, kezdő fiatal emberek irtak, vagy szorványosan alánev alatt egy-egy régibb

író. A fiatal kezdő írók közül, midőn én Pestre kerültem, legismertebb volt Róbor, ki irt szerzetes magának nevet, tömtenelen sokat irt s a közönség tetszését megnyerte, valamint Beóthy Kászló, ki humorisztikus novelláival és más élezes dolgozataival csakhamar a közönség kedvenczéré vált. Kritikával és „aesthetikai dolgozatokkal Átády Vilmos látta el a lapot, ki később azonban egészen elhalgatott és ügyvédségre adta magát.

azután lassanként következett az ugynevezett új generáció: Tóth Endre, Tóth Kálmán, Zalár, P. Szathmáry Károly, Abonyi Lajos, később Vadnay Károly, én és még néhányan, kik azonban korán álltakta küzdők sorából.

De a Hölgyfutár daczára annak, hogy csak ujonczokból álló gárda fölött rendelkezett, a kik akkor első szörnpróbalgatásaiukat tették, mégis hivást töltött be és szolgálót tett egy a közönségnek mint az irodalomnak és egyáltalában a magyar társadalomnak.

Szórakozást és vigasztalást nyújtott a levért és kétségbe esett nemzetnek, a tóvárosban egy kis szigetet, a magyar társadalom és művészet központját képezte s minden fölött az által, hogy az újabb írói generációt ugyszólvá megtartotta és fölnevelte. Ez a jó Nagy Ignác, irodalmi pályájának egyik legnagyobb és örök érdeme marad.

Nem akarok most Nagy Ignác írói jellemzésébe bocsátkozni. A „Tisztújítás” stb. szerzőt eléggé ismeri a magyar közönség, itt csak az új magánygyéniségéről akarok beszélni, kit a véletlen szerencsésjéből közelebből volt alkalom megismerhetni.

gyesek. — Szerkesztői nyilatkozat, üzenetek és megrendelési felhívások a borítékon. Szerkesztő és kiadó: Fonyó Pál, Kálcsán.

Patkósüzek.

Egy vidéki város temetőjében következők iránt olvasható: „Itt nyugasik kedves nőm, ki teljes életében erényes volt és kolérában halt meg, mert bíva az örök bűvöségben, éretlen gyümölcsöt evett.“

Téves fólhábordás. Egy öreg asszony prédikáló közben elaludt és rézképez óriási szótárját elejté. A szja fólhábordva ébredt föl és kiált: — Már ismét bögött törtél el? No megállj majd megtanítalak, hogy jobban vigyázz!

Vizsga alkalmával a gyerekek a bibliai olvasnak. — Folytató, Pista, a legközelebbi fejezetet.

— Pista: Noénak három fia volt és (akkor egy helyett két lapot fordított) kívül-belül kétrányúval kezte be.

Szavak jövedébeli magyarázata: Viz: tiszta folyadék, mely hajdan írással szolgált.

A becsület: kitűnő tréfa. Vagyton: az emberek kiróló tulajdona. Ögyvédt: tanult férfi, ki megmenti más vagyont, hogy megússza tartás. Kedvesem: szokott megszólítani férj, feleség, s művek közt, melyek az ellenkezőt jelentenek. Nyelv: oly lo, mely néha kirug és elragad.

Csarnok.

A családi boldogság.

Igaz történet.

Balsors sujtotta ember volt Füzéri Bódóg.

A falu népe soká nem hitt boldogtalanságában: Ki is hitte volna erről a derek jóra való földesúrról, akinek az Isten mind a két kezével látszott mérni az áldásból, hogy boldogtalan legyen?

Volt neki kis tehene, nagy tehene, tuzes bors, vastag teje.

Abból, amit a gazdája hozott a konyhára minden évben jócskán félre tehet annyit, hogy igaz hirmondónak beválhatik.

Volt kinek! A kinek ád az Isten gyermeket, ád kenyeret is melléje.

Füzéri uramra megfordítva illet ez a közmondás, mert a kenyér mellett volt neki, nagy is, apró is abból a jószágból, a mi reményünk, jövőnk: a gyermek.

Hét sarja volt, mind a hét leány! Vannak sokan, a kik erre rámondanak, hogy: „Atdál Uram áldást, de nincs benne közömbö!“

Füzéri nem úgy vőledetett. Neki a gyermek gyermek volt, édes, kedves egyetlen gyermeke. Igen egyetlen. Mert bár a természet hétszer ismétlődött nemzetjeiben egyformán, olyan egyformán, mintha hét tojás került volna ki az anya méhéből: neki mind a hét egyetlen gyermeke volt.

Más volt a mi szeged üttött a fejébe.

Füzéri uramasszony, egy szegény grófi család utolsó ivadéka volt. Apja, anyja szegény fiatalokhoz árva hagyta. Távoli rokonhoz került, a mi elkényeztetette.

Finom, művelt leány lett belőle.

Értett mindenhöz a mi a társadalmi műveltség keretébe tartozik. Tudott szépen zongorázni, kitűnően parlorizott s szonfollé idyllis verseket faragott. De a háztartás körül nem értett semmihez.

Ez volt Füzéri uram baja, de ebbe is még csak valahogy beletörődött volna. Az anyuk nem értett ugyan a főzés-sütéshez, a mosáshoz, a bevásárláshoz, de ezt még csak elvégezhették a családok. Hogy miké? Ez olyan kérdés, a melynek csak egy válasza lehet, minek is mondani hát el?

A főbőnjáró hiba azt volt, hogy a hét egyetlen büszkeség, az a hét kiváltságos, kitűnő bimbó nem tanulhatott a háztartás körül.

Füzéri uram soká tépelődött, töprengött, hogy lehetne e bajon segíteni.

A családoktól tanulhatott annyit a hét egyetlen, a mennyi okvetlen szükséges minden háziasszonynak. De amint a praktikus Füzéri uram mondá, a legfontosabbat nem tanulhatták tőlük: a parancsolást, a rendelkezést, az utmutatást.

Aztán az az étlap. Mindennap borjú pörkölt, párolt száraz répa s tudja Isten miéle hamarjában összekapott, rögtönzött étel.

Elmesélte ezt a baját Füzéri uram boldog boldogtalannak.

Egy ízben levelet kapott. Ez a vers volt benne megírva:

Segíteni akarok a kezed baján, Csak kövesse táncodon, de igazán S elihelti jó Füzéri Bódóg: Olyan mint kend, nem lesz földön boldog. Jó barátomét ajánlom kendnek, Sóp leányt hasznát veszik ennek, Okos tanácsot ál jóbán s szépből; Megörül kend, megköszönti szépen.

Néki ha nem tud mit fázzan-ússzon, Miként forraljon uszon és uszon, Forduljon hozzá megmondja neki, Mennyit hosszú, mennyit merítsen ki.

Tervez az neki olyan étlapot, Milyent eddig még sehasem kapott, Beteg ha van s orvos nincs közelben, Apró nagyobb bajon, hogy segítsen.

Dívék nála még az a jó szokás, Hogy lejraja a cizellert moaszt: Uborkát halkan tegeyen el tőle S a jó Isten tudja, mennyi efitte

Ha elkészülnek a konyha körül, A barátom vele együtt örül; Ha túl mentek a sok kemény tusán, Mulattatja, de csak „munka után“.

Barátomra tudom hogy kívánság, A nevet mért ne írjam hát ki: Hogy jó alkalmat kend ne mulasson: Barátom az „Magyar Háziasszony“.

„A n d r e a“ asszony akkép szerkeszti Hogy élvezetel talá mindenkit Főzés-előretel ír benne biz a Derek asszony „V. Gaál Karolina“.

Sok hasznos olvasmányt benne tartik Sóp regény, mit ir „Sikor Margit“ Budapesti életről (oh pardon) Megírja benne jó „Fenyő Márton“.

Van benne még sok, minek emlitsen meg, Tegye oda kend elé cizéretnek! Még írom csak még, hogy nem sokára Eljő a „Háziasszony naptára“.

Ha segíni akar hát baján, Megvegye ezt és pedig hamarán! Ha tanácsom: jó Füzéri Bódóg Nyomban követi, akkor lesz boldog.

Több se kellett Füzéri uramnak fogta magát és nyomban követte ismeretlen barátja tanácsát. Azóta nincsen boldogabb ember nálaán! A felesége is, a leányai is olyan háziasszonyok lettek, hogy járta híret heted-hét vármegyé határára.

Sokszor mondogatta ezután Füzéri uram: „A családi boldogságotam egyedül a Magyar Háziasszonynak és érdekes „Naptár“nak köszönöm. Áldja meg érte a jó Isten és el ne mulasszatok mentül előbb előfizetni a Magyar Háziasszonyra és megvenni a naptárát!“

Fenyő Márton.

Közgazdaság.

* A budapesti gabnátózáderől. (Budapest, 1885. november 5. Steiner József jelentése.) A nagy hozatal és a külföldi piacok lanyha irányzata dacára itt az üzlet eléggé szilárdan tartja magát. A politikai helyzet bizonytalansága árutalajdonosokat tartózkodó állásra bndított. Mérsékelt ajánlat és kínálat mellett az üzlet szűk határok közt mozgott. — Buza: a malmok és a kivétel mérsékeltén vásároltak, az árak tartják magukat. Mai árjegyzéseink: Tiszavideki —, fehérmegyei és bácskai buza 76—81 kúli, 7.50—8.25 frt, pestvidéki 10, éjszakvidéki 40 kral olcsóbb. — Rozs. Csendes irányzat mellett kevés forgalmunk volt. Kisebb tételre 6 frtól — 6.35 frtg fizetették. Árpá. Takarmányára 5 frtól 5.70 frtg, égetni való 5.90—6.50 frtg, malta ára 7.70—7.50 frtg — elsőrendű sörföldel 8—8¹/₂ frtg fizetették. Szar csendes 6.10—6.50 frtg kelt. — Tengerei ó áru 5.40—5.60 frtg, új tengeri 4.20—4.50 frtg kelt. Martonvásáron 4.15 frt, Zombolyán 3.50 frt, Aradon kez. — márcziusra 4.25 frt. — Repce. Kez. nzet volt. Kisebb tételre 10.50—11.50 frtg fizetették minőség szerint. — Köles csendes irányzatot követ, malmaink tartózkodók, kisebb tételre 4.80—5.20 frtg kelték. — Bab csendes, erdélyi 8.60 frtg. Torpe bab Gyöngyöson 11 frton kelt, barna bab helyben 8 frton kelt. — Kendermag nagy kínálat folytán csökkent, erdélyi 9—9.25 forint, dunavideki 8.50 frton kelt. — Gabnashatáridők. A spekuláció és a contremine tartózkodó állásban maradnak — az üzlet alaphangulata szilárd és támpontot nyer a keleti események színhelyéről érkezé aggodalmat keltő ábrítás. Buza tavaszra 1886. márczius — áprilisra kóttetett. Új buza úszre 1886. szeptember — októberre 8.08—8.65 frtg kóttetett. Zab tavaszra 1886. márczius — áprilisra 6.86—6.90 frton kózt mozgott. — Tengri 1886. május — júniusra 5.54—5.60 frtg kóttetett. — Új káposzta repce 1886. aug.—szept. 11¹/₂ frt

igértetik, 12 fetra tartatik. Pénzlelőleg helyben beraktározott árukra évi 5¹/₂—6 százalékra szolgáltatik. — Courtage méltérmsánunk 3 kr kész áruknál és 2 kr. határidőküel. — Fedezet betét, határidő műveleteknél költséknél (1000 métermázs) 300—500 frt.

Vasúti menetrend

Bajáról — Szabadkára.

Bajáról indul naponként kétszer d. e. 10 óra és 13 perczok és este 7 óra és 14 perczok.

Üzleti tudósítás.

Baján, 1885. novemb. 4.

Buza új	7.15
Zab	5.80
Árpa	5.20
Rozs	5.80
Kukoricza új	4.70
Bab új	6.50

Az árak 100 kilogr. után.

Heti naptár.

NOVEMBER HÓ (30 NAP)

9 Hétfő	Tivadar	H. Időelőzet
10 Kedd	András	Felsőegred
11 Szerda	Márt. pk.	14-on 11 ó.
12 Csütörtök	József. pk.	15 p. éjtel
13 Péntek	Szaniszló	szép és szelíd idővel
14 Szombat	Jakub	
15 Vasárnap	Lipót	

AZ ELSŐ CS. KIR.

DUNAGÖZHAJÓZÁSI TÁRSULAT MENETRENDJE.

Érvényes 1885. nov. 1-től további intézkedésig

SZEMÉLY-HAJKJ. Budapestre: naponta délutáni 3 órakor.

Mohácsra: naponta este 8 órakor.

POSTA-HAJKJ. Bajáról Budapestre: kedden, csütörtökön és vasárnap délután 5 órakor.

Bajáról Orsova-Galacra: kedden, csütörtökön és szombaton délután 3 órakor. Éjtellem: Beszán.

Táncztanítás.

Alulírott a n. é. közönséget a legmélyebb tisztelettel bátorodik értesíteni, hogy magyar, német és francia vezénynyel minden divatos kül- és belföldi táncokban oktatást nyújt. A táncztanítás Csütörtökön, november hó 5-én vette kezdetét a „Nemzeti szálloda“ nagytermében. A táncztanítás tanítványainak, szombat kivételével, este 5—6 és 8—9 óra közt tartatik.

Minden hétfőn, csütörtökön, pénteken és vasárnap tánczoszoru tartatik 9—11 óráig.

A tanítandó táncok jegyzéke: Nagy mazur. Paracinko kolloval. Vasse-Vijen. Lengyelke. Polka-francaise. Gyors polka. Három és hat lépésű keringő. Francia négyes (6 és új). Körmagyar. Palotás csárdás négy alakzattal. Jogász csárdás. Reiner Polka

Gyakorlott tánczosok és tánczosnők a társas-táncok vezényét magyar, német és francia nyelven könnyű módszerrel tanulhatják, mire figyelemzetni bátorodom

Tehetségem bebizonyítására megjegyzem, hogy tánczaimat a közönség legnagyobb megelégedése mellett 8 év előtt itt helyben, ugy Gerő, Szuper, Lászy, Gáspár, Bosó és Soós színigazgatók alatt is előadám.

Mérsékelt díj mellett magánháznakban is adok oktatást.

5 éves gyermekek tanításra elfogadotnak.

Egyuttal jelentem, hogy új táncztanítási tanfolyamot nyitok. Jelentkezni lehet a „Nemzeti szálloda“-ban reggeli 8—10 ig, délután 1—2 óráig.

Bélepti díj személyenként hétköznap 20 kr, vasár- és ünneppon 30 kr. Gardémének nem fizetek.

Legnagyobb tisztelettel

Reiner Illés, tánczművész és illemtanár Aradról.

CSALHATATLAN.

Roborantium (Haj és szakáll növesztő szer) egy tudományos alapra és sok eredményre fektetett szer a kopaszság, hajkihullás, korpaképződés és szárkülés ellen. Egyetlen, tényleg eredményeket felmutató szakállnövesztő és erősítő szer. Üdít és élesztő tulajdonságáért a „Roborantium“ továbbá megbizható szer emlékező (hajerősítő) finom és utánzóhatlan, a haját simalkonyosítja és hullámosítja teszi. Eredui üveg ára 1 frt 50 k, próbáüveg 1 frt

Kosmetium (hajerősítő) finom és utánzóhatlan, a haját simalkonyosítja és hullámosítja teszi. Eredui üveg ára 1 frt 50 k, próbáüveg 1 frt

Eau de Hébó (hajjítő), hajsim vizet, hanem szürke hajnak eredeti színet adja vissza, 2 frt.

Bouquet du Serail de Grolich szeszkendő - illatszere az elegans világ számára. Gyöngye az illatszereknek. Ára 1 frt 50 és 80 kr.

Morvai kárpát szájjviz salicyllalval 60 kr.

Grolich-féle haj- és szakállfestő szer fest szőkétől sötét barna szinig. 1 frt 20 kr.

Grolich Hail Milkon (hajjítő), hajsim vizet, hanem szürke hajnak eredeti színet adja vissza, 2 frt.

Grolich-féle Poudre dépilatoire hajeltávolítószere 70 kr.

Grolich-féle korpaviz eltávolítja gyorsan és biztosan hajkorpát. 1 frt.

Grolich-féle májusvirágkenőcs legfinomabb hajkenőcs a baj epelésára 1 frt.

Grolich-féle Flóra-hajpor fehér és rózsaszín legfinomabb hölgypor 60 kr.

Grolich-féle Flóra rózsaszín arczfestő ajkak és arczfestésre 60 kr.

Minden orvosok felügyelete alatt készítve.

Hassználati utasítások, köszönőlevelek és nyilatkozatok minden cikkhez mellékelve.

Gyár és közp. raktár **GROLICH J. Brannben** Stadhofplatz.

Orvosok elismerik a Grolich-féle készítmények hasznosságát, tartás vállalás által, így ir a t. k. **Bümel Alajos** ur, gyakorló orvos St. Péterben ápr. 25. 1885. „Kérem postán utánvét mellett nekem 8 üveg Roborantium és 3 üveg kosmetium megfelelő engedmény mellett mint több ezer esetje, küldeni.“

Tisztelettel **BÜMEL, gyak. orvos.**

Évkorát Baján és vidékén egyedül.

Brachfeld Nina illatszere-kereskedése.

Budapest: **Nevada Nándor**, hatvani-utca 10., továbbá kapható minden nagyobb győgytárban és kereskedésben, hol erre vonatkozó írásgazok a kirakathat láthatók.

Határoson a Grolich-féle készítmények kéréndők, minthogy hasznos eszközök vállaltatik teljes szavatossággal.

Arverési hirdetés.

Alulírott bírós. végrehajtó az 1881. évi 60. t. cz. 102. § a értelmében ezenel közzé teszi, hogy az almási kir. járásbírótság 3732/885. számú végzésével **Hesser Ignác** végrehajtható javára **Krausz Jakab** végrehajthatást szenvedő ellen 500 frt tőke és jkai kielégítésére lefoglalt és 336 frtra becsült bolti fűszer-festék és rövid áruk, ágy és butor és ruhaneműek stbből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 3759/885 számú

kiküldő végzés folytán a helyszínen vagyis: Almáson a foglalás helyiségében leendő eszközökre határidőül **1885. évi november hó 10-ik napjának del-előtti 9 óra**ja tüzetik ki, és ahhoz a venni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen becsáron alul is eladatni fognak.

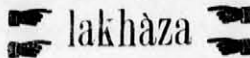
Az elárverezendő ingóságok vétel-ára az 1881. évi 60. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint fog kifizettetni.

Kelt Almáson, 1885. évi november hó 2-án.

Grünfelder Antal.
bíró. végrehajtó.

HÁZELADÁS.

Alulírottak Baján, a régi fürdő-utczában 383. szám alatt lévő

szabad kézből eladó.

Bővebb felvilágosítással szolgál **Karlovits István.**

Felelős szerkesztő:
CSERBA FERENC.

A LEGJOBB
CZIGARETTA-PAPIR
a valódi
LE HOUBLON
francia gyárman
CRAWLEY és HENRY-től Párizsban.
Utánzásoktól mindenki óvatik.

A cigarettá-papír csak akkor valódi, ha minden egyes lap **LE HOUBLON** helyével és mindenik boríték az alant álló vélyjeggyel és aláírással el van látva.

500 ARTICLES
CRAWLEY & HENRY
17, rue Bréa, PARIS

Bérbeadás.

Bácsmegeye, Rigyicza község határában levő külső majorsági birtokomból 1012 hold szántó föld, 65 hold kaszáló, 301 hold legelő, összesen 1378 catastralis hold, egy tagba, a rajtok levő épületekkel együtt, a most jövő **1886-ik évi januárhoz 1-től** a bérlő tetszése szerinti időtartamra bérbe adatik. Idevonatkozó ajánlatok **Kovach József**-hez, mint tulajdonoshoz Rigyiczara (posta helyben) intézendők.

Ikt. sz. 8144.
1885. LXVI.

Hirdetés.

A bajai kir. járásbírótság mint telekkönyvi hatóság részéről közzé tétetik; miszerint a **szabadka-bajai szárnyvasut** számára az alább megnevezett határokból kisajátított területekről elkészített összeírás, térkép és egyedi kimutatás hitelesítésére a helyszíneire a következő határnapok tüzetnek ki, ugymint:

Kunbaja pusztára nézve 1885. november hó 18-án d. e. 9 óra) a bács-almási indóháznál.
Bács-Almás községre nézve ugyanaznap d. e. 9 óra)
Borsód községre nézve 1885. november hó 19. és 20-án d. e. 9 óra) a bikityi indóháznál.
Bikity községre nézve ugyanakkor)
Baja városra nézve 1885. november hó 21-én d. e. 9 óra a bajai indóháznál.

Az érdekeltek jogában áll, a hitelesítendő munkálatokat a telekkönyvi hatóságnál a kitűzött határnapok alatt megtekinteni.

Az érdekeltek elmaradása a hitelesítést nem gátolja.

Az érdekeltek végre felhivatnak, miszerint netaláni észrevételeiket a fennebbi határnapon a bizottság előtt előterjesszék, különben a kisajátítás és a felvett térfogat, ugy a feljegyzett szolgálomak s jogosultságok iránti kifogásaik több tekintetbe nem jöhetnek.

Együttal felhivatnak mindazok, a kik a fennebbi határokból a szabadka-bajai szárnyvasut számára kisajátított területekért járó és az egyedi kimutatásban kitett kártalanítási összeg mennyiségére nézve ellenvetéseket tenni akarnak, vagy ezen összegre bármely cím alatt igényt tartanak: ezeket 1885. évi november hó 30-ig ezen telekkönyvi hatóságnál annál bizonyosabban bejelentésük, minthogy a később jelentkezők észrevételeire s igényeire semmi tekintet nem lévén, a kisajátítási és kártalanítási összeg annak és azon mennyiségben fog kiadatni, a kinek nevére és a mely összeg az az egyedi kimutatásban ki van téve, a bekebelezett vagy felülkebelezett tételek pedig ezental a kisajátított területről hivatalból le fognak töröltetni.

Az összeírás, térkép és egyedi kimutatás a telekhivatalban betekintethetők.

Kelt a kir. járásbírótság mint telekkönyvi hatóságnál.

Baján, 1885. évi október hó 15-én.

Rácz,
kir. járásbíró.